

Karatekid

10 årige Minh elsker bindeleg. Det samme gør hendes gymnastiklærer Carl. Desuden elsker de hinanden. Minh er et vietnamesisk navn som bruges både til drenge og piger. Minh er en pige.

Kapitel 1

Fredag eftermiddag kom Carl tidligt fra arbejde. I det fjerne ringede en skoleklokke, og ti minutter efter hørte han lyden af cykeldæk der sprøjtede grus op i hans indkørsel. Det var Mai Minh. Forpustet og med blussende kinder.

”Kan vi lege?” ivrede hun.

”Hmm, ja, det kan vi vel.”

”Bindeleg?”

Det var deres sædvanlige leg.

”Ok, men så er det på med gymnastiktøjet.”

30 sekunder efter stod Minh i Carls køkken iført gymnastiktøj - små shorts og tynd bluse. Hun var ti år gammel, havde gylden hud, mørkt hår og smukke vietnamesiske ansigtstræk. Shortsene sad løst om hendes slanke ben, og blusen afslørede at hendes bryst var helt fladt. Man kunne næsten tro hun var en dreng. Men det var hun absolut ikke! Hendes silkeglatte hud, store mørke øjne og kridhvide tænder bag læber som ustandselig smilede viste noget andet. Hun var en utroligt yndig pige og samtidig frisk og

sportslig. En rigtig drengepige, tænkte Carl. Lige nu så hun spændt på Carl, hendes kinder brændte med en klædelig rødmen der sås gennem hendes gyldne teint.

"Løb alt hvad du kan," sagde Carl.

Minh løb, og Carl gav sig god tid inden han fulgte efter. Minh havde gemt sig bag en stol i stuen.

"Hvad har vi her? råbte Carl med dyb stemme, "en lille uartig pige?"

Minh sprang op løb ind i soveværelset. Carl fulgte efter. Det puslede i klædeskabet.

"Neej! lad mig gå," råbte Minh da Carl trak hende ud.

"Så er det smækketid."

"Neej! du må ikke!"

Carl lagde Minh på sit skød med enden i vejret og trak hendes shorts halvt ned. Minh hvinede mens hun fik ti små slag i den bare ende.

Bagefter spurgte Carl: "Var det OK?"

"Ja," svarede Minh.

Da Minh kørte, vinkede hun fra cyklen og råbte: "I morgen."

Carl vinkede tilbage mens han tænkte på, hvad der videre skulle ske. Det var første gang han havde trukket Minhs bukser ned, men Minh kunne åbenbart lide det.

Kapitel 2

I en alder af 35 var Carl i god form efter mange år som karatelærer. Desuden var han venlig og vellidt af alle. Minhs mor, Mai Kim, var glad for Carl, men havde gjort det klart at hun ikke for tiden var interesseret i nogen romance. Hun havde travlt med at drive en lille orientalsk restaurant. Derfor tog Carl sig af Minh og havde fået hende med i byens karateklub. Det var Kim taknemmelig for.

En dag spurgte Minh med alvor i stemmen:

"Carl, er du børnelokker?"

Carl tøvede.

"Jeg ved ikke, lidt måske."

Minh fortsatte:.

"Børnelokkere tager tøjet af børn."

"Har du lyst til lege børnelokker?"

"Det ku' være sjovt."

Fem minutter efter stod Minh på en trækasse i Carls kælder med hænderne bundet til et vandrør i loftet. Minhs bluse var gledet op og afslørede hendes flade mave med navlen i midten.

"Hvad vil du gøre? spurgte Minh usikkert selv om hun havde grinet og vredet sig hele vejen ned ad trappen. Carl svarede ærligt.

"Jeg kilder dig på kussen."

Minh rødmede dybt.

"Carl," hviskede hun, "jeg er bange."

”Hvorfor er du bange Minh, sådan gør børnelokkere.”

”Det var noget vi snakkede om i skolen.

”Og så ville du prøve det?”

”En lille smule.”

Carls hånd skød frem og greb om Minhs kusse gennem shortsene.

”Carl, hvad ... ”

”Stå stille!” sagde Carl med dyb stemme.

”Carl, du må ikke ... ”

”Stille pige!”

Carl kælede forsigtigt Minh gennem stoffet, og hver gang Minh bevægede sig klemte han indtil Minh skælvende forstod, hvad legen gik ud på: At hun skulle stå stille og acceptere hvad Carl gjorde.

Fra den dag besøgte Minh Carl et par gange om ugen. Carl ville ikke at Minh kom oftere for at det ikke skulle vække opmærksomhed. Han forlangte også at Minh passede sin skole. Desuden gik Minh til karate i klubben hvor Carl underviste, og Minh røbede ikke at han og Carl havde et særligt forhold til hinanden.

Kapitel 3

Når Carl befølte Minh gennem tøjet, sugede hun maven ind så shortsene blev løse i elastikken. Det gav Carl en ide.

Han stillede Minh på kassen med hænderne bundet til vandrøret i loftet og satte et stort spejl foran

hende. Forundret så Minh sig selv. Carl stod bag ved. Han lagde armene om Minh og trak ned i hendes shorts.

"Ho, ho, ho," hviskede han i Minhs øre, "kan du se pigen i spejlet? Har du lyst til at tage bukserne af hende? Ho, ho, ho."

I det samme slap Carl bukseelastikken så den ramte Minh på maven.

"Hov!" Udbrød Minh overrasket.

Carl gjorde det flere gange. Hver gang han slap elastikken landede den længere nede, indtil den ramte Minhs hårløse venusbjerg.

"Av!"

Carl standsede. Det var vigtigt at Minh også kunne lide deres nye leg.

"Det er nok for i dag, du skal hjem nu."

Da Minh kørte, vinkede hun fra cyklen som hun plejede. "Kommer snart igen!" råbte hun.

Carl vidste nu at Minh ønskede deres lege lige så meget som han selv. Den viden inspirerede ham til nye ideer.

Kapitel 4

Carl så kærligt på Minh inden han gav hende bind for øjnene. Han hjalp Minh op på kassen og bandt hendes hænder til vandrøret. Minhs fødder blev bundet til kassens kanter så hun stod på tæer og ikke kunne samle benene. Minh havde shorts på, men Carl havde

taget blusen af hende. Carl tog plads på en stol foran Minh og inddrog synet af den strakte, spændstige pigekrop, det flade bryst og de små brystvorter. Derefter bøjede han sig frem og strammede stoffet i Minhs shorts med den ene hånd så Minhs kusse bulede frem. Med den anden hånd knipsede han på bulen.

"Carl! Hvad gør du?" gispede Minh overrasket.

"Kussetortur!" svarede Carl. "Kan du lide kussetortur?"

Kapitel 5

Somme tider lod Carl Minh løbe rundt i huset med hænderne bundet på ryggen. Når han fik fat på Minh trak han bukserne af hende.

"Ha! en fange!" råbte han.

"Åh, nej, lad mig gå," tiggede Minh. Hun elskede at lade som om hun var bange.

"Din KUSSE skal kildes, ha!"

"Neeej! Ikke kussen!" tiggede Minh med høj stemme. Men Carl holdt hende fast med enden i vejret og satte en finger på hendes skamlæber og kildede dem.

Kapitel 6

Minhs mor, Mai Kim, spurgte Carl om Minh måtte sove hos Carl når hun havde travlt. Det passede Carl fint. Minh glædede sig også til at overnatte hos Carl.

Derfor ankom Minh en lørdag eftermiddag til Carls

hus sammen med Mai Kim, en pakke rent tøj, to nye gymnastikdragter og et stort smil. Hun skulle sove hos Carl en hel uge. Carl og Kim talte sammen nogle minutter halvt på engelsk og halvt på vietnamesisk, mens Minh trippede ved siden af dem. De kunne alle tre godt lide hinanden. Da Kim kørte, stod Minh allerede i gymnastiktøj i Carls køkken. Hun rakte tungen ad Carl og løb gennem dagligstuen til kælder døren. Carl fulgte efter.

Kælderen var oprindeligt tænkt som familierum, men var aldrig blevet færdig. Carl havde i stedet indrettet den til fangekælder. Der stod også en seng og et bord. Minh blev hurtigt trængt op i en krog, hun holdt hænderne foran sine kønsdele mens hun prøvede at bakke væk fra Carl. Hun så virkelig bange ud. På et øjeblik var Minhs hænder bundet. Endnu engang var hun en lille hjælpeløs fange. Carl lagde hende på bordet.

”Neej! Ikke kussen,” tiggede Minh, men Carl havde allerede fingrene rundt om Minhs kusse og kildede den gennem stoffet.

Senere spiste de pizza som Carl bagte. Carl var god til at lave mad.

”Carl,” spurgte Minh mens de spiste, ”vil du gøre noget ved mig som gør en lille smule ondt?”

”Har du lyst til det, Minh?”

”Lidt.”

"Jeg vil tænke over det."

Om aftenen bandt Carl en snor om livet på Minh og derpå to snore ned mellem hendes ben på hver side af kussen. Hun havde stadig shorts på. Han trak snorene stramt op mellem Minhs baller og bandt dem sammen med hendes håndled på ryggen. Et stykke tid lod han Minh gå rundt, så hun kunne mærke snorene inden han førte hende hen til sengen. Minhs ankler blev bundet til sengens nederste stolper. Hun kunne ikke rejse sig og ikke rulle rundt. De to stramme snore fremhævede bulen i shortsene. Carl knipsede lige på bulen. Minh hylede.

"AV, det gør ondt!"

"Du sagde du ville have det til at gøre ondt."

"Ikke der."

"Bare ærgerligt!"

"Neeej!"

Carl knipsede igen, og Minh spjættede ved hvert knips.

"Aaav!"

"Vil du godt have, jeg stopper?"

"Ja, nej ... oh, gør noget andet."

"Det var da en god begyndelse, synes du ikke?"

"Jo," svarede Minh.

Kort efter ringede Minhs mor for at sige godnat til Minh. Bagefter smilede Carl når han tænkte på,

hvorledes han havde holdt telefonen til Minhs øre, mens Minh lå bundet på sengen med spredte ben og snakkede fornøjet med sin mor. "Godnat mor. Carl og mig skal se en film inden vi skal i seng!"

Men ingen af dem brød sig om at lyve for Minhs mor: De håbede at de en dag kunne fortælle hende sandheden om deres forhold

Det med filmen var dog sandt, for Carl havde en tegnefilm med tortur af små piger som han viste Minh.

Kapitel 7

Næste aften førte Carl Minh ned i kælderen så snart aftensmaden var spist. Men Carl var ikke venlig. Han så vred ud.

"Hvad gør du Carl?" spurgte Minh på vej ned ad trappen. Carl svarede ikke. Uden videre tog han blusen af Minh, stillede hende på kassen og bandt hendes hænder til vandrøret. Minh vidste selvfølgelig at Carl legede en ny leg, men blev alligevel lidt bange. Hun vidste ikke at hun skulle have sin første rigtige spanking - plus noget mere som Carl havde udtænkt. Carl blev ved at se vred ud mens Minh fnisede nervøst, indtil Carl trak hendes shorts ned med et ryk så Minh blev ægte forskrækket.

"Carl, du må ikke ... "

Carl slog hende på forsiden af låret med en fluesmækker.

”Av! Det gør ondt!”

Minh hoppede, men Carl slog hende på det andet lår.

”Av! Hold op!”

Minh vred sig så hendes shorts gled ned på hendes fødder og fløj ud på gulvet, hvorefter hun dansede og vred sig helt nøgen. Carl blev ved. Ikke hårdt, men hårdt nok til at Minhs ende blev rød. Han fortsatte på forsiden af lårene og på maven. Et par gange lod han fluesmækkeren ramme kussen.

”Ikke mere, ikke mere!” råbte Minh, men samtidig følte hun sig glad. Det var meget forvirrende. Hun elskede Carl, men det var utroligt flovt at hoppe på den måde uden at have bukser på. Men det var også dejligt at vise sin kusse til Carl og få smæk på kussen.

Carl lagde fluesmækkeren væk. Minh fik vejret og tænkte, at nu var det forbi, men hun tog fejl, for Carl satte sig foran Minh. Han så stadig vred ud mens han kiggede på Minhs kusse, som var i højde med hans ansigt. Minh rødmede så kinderne kom til at ligne hendes endebalder fordi det var dejligt at Carl kiggede på den særlige måde. Hun forstod at kussen skulle have tortur, men hun vidste ikke hvordan førend Carl tog fat om Minhs ende og trak hendes underliv frem mod sit ansigt. Minh var hjælpeløs mens Carl masturberede hende med læberne og tungen. Han gjorde det så langsomt han ville, for han

vidste at dette var den bedste tortur til en uartig drengepige som Minh. Carl slikkede Minhs kusse indtil Minh kastede hovedet fra side til side og en sitren gik gennem hende. Det var Minhs første rigtige orgasme.

Carl løsnede Minh og lagde hende på sengen. En tid lå de sammen ansigt til ansigt. Minh omfavnede Carl.

"Hvad var det?" spurgte Minh, "hvad gjorde du?"

"Det er en særlig slags tortur til piger, kunne du lide det?"

Minh kyssede Carl på munden. "Jeg elsker dig," mumlede hun da hun næsten var faldet i søvn.

Kapitel 8

"Gå ned i kælderen," sagde Carl, "tag tøjet af og stil dig med ryggen til kælder døren."

Minh adlød. Da Carl kom ned i kælderen, stod Minh nøgen med ryggen til døren. Carl bandt hende med bind for øjnene mellem to pæle helt udstrakt med hænderne højt oppe og fødderne ud til siden. Carl lod hende stå en halv time på den måde inden han begyndte at kysse og nappe hendes spinkle krop. Han gjorde det sådan at Minh ikke vidste, hvor han ville gøre det næste gang, og Minh havde stor glæde af at vride og vrikke hjælpeløst. Carl benyttede lejligheden til at gnide sin pik mod Minhs ende mens han rakte rundt og kildede Minh på brystvorterne og på maven

lige over kussen.

"Hvad har vi her?" sagde han med vred stemme. Minh lagde kærligt hovedet tilbage mod Carls bryst mens Carl nappede hende de bløde steder på hver side af kussen.

"NEEJ, ikke der! Jeg er så bange!"

"Har fangen noget her som hun gemmer?"

Carl kælede Minh rundt om kussen uden at røre ved den.

Der var et dæmpet lys i kælderen. Carl tog bindet af Minhs øjne så Minh igen kunne se. Derpå tændte Carl et stearinlys og kom nærmere til Minh. Han førte flammen tæt op ad Minh og lod som om han ledte efter noget. Langsomt førte han lyset ned ad Minhs maveskind.

"Nu kan jeg se det," sagde han, "det er en fræk lille kusse."

Carl holdt flammen tæt lige under Minhs kusse. Minh rykkede forskrækket, da hun mærkede varmen.

"Stop, det brænder."

Men Carl var dygtig til at bevæge flammen så den ikke brændte for alvor. Minh rystede af spænding over den dejlige følelse af at få tortur. Carl tog fat om livet på Minh så hun ikke kunne vride sig. Derpå bevægede han flammen rundt under kussen i små cirkler. Minh var stiv af spænding fordi hun kunne mærke flammen.

"Hmm," sagde Carl, "jeg tror jeg skal have ristet

lillepigekusse.”

”Stop, hee, hee, ikke mer.”

”Nu har de vist fået nok for denne gang,” sagde Carl til sidst og slukkede flammen.

Lidt efter spurgte Minh som hun havde gjort det før:

”Carl, en dag, vil du så give mig rigtig tortur?”

”Naturligvis,” svarede Carl.

Kapitel 9

Carl var klædt i velsiddende karatedragt med sort bælte. Minh var nøgen. Hun havde hænderne bundet på ryggen og var ophængt i anklerne med brede læderstroppe til to kroge i loftet. Hun havde fødderne langt fra hinanden og hovedet ti centimeter over gulvet. Hun havde bind for øjnene. Carl prikkede hende rundt om kussen med en blyant.

”Jeg har dine kusse, fange! Ha! Du er fanget og hjælpeløs, ingen kan redde dig.”

”Neej, neej, ikke min kusse, Neej!”

Minh råbte med livagtig angst i stemmen. Carl satte to fingre på Minhs mellemkød og skubbede kussen fremefter.

”Nu spidder jeg den!” sagde han.

”Neej! du må ikke!”

Minhs kusse var fast og stram lige foran Carls øjne. Carl prikkede med blyanten hvert eneste stykke hud fra mellemkødet og langs sprækken frem til forsiden

hvor han kunne se spidsen af Minhs lille klitoris. Han prikkede ikke klitoris, den ville han gemme til en anden fræk leg.

Derefter efter løsnede han Minh og lagde hende på sengen med sig selv ved siden af. Han tog sin egen karatedragt af.

"Lille fange, nu finder du min pik og sutter på den," beordrede han.

"Aldrig! svarede Minh. Carl greb Minh om kussen.

"Jeg klemmer hvis du ikke adlyder."

"Neej! Jeg skal nok gøre det," råbte Minh med dramatisk stemme. Fordi hun havde bind for øjnene og hænderne på ryggen, måtte hun søge rundt med munden, inden hun fandt Carls pik. Carl hjalp til ved at holde hendes hoved. Minh suttede ivrigt og for første gang ejakulerede Carl i munden på Minh.

Kapitel 10

Minh lå på sengen. Hun havde hænderne fæstnet til sengens hovedgærde, hendes ben var bøjet op og ligeledes fæstnet over hendes hoved med remme om anklerne så hendes kusse var helt fri og strittede op i luften. Hun havde en pude under nakken og under enden og kunne se både sig selv og Carl som sad i sengens modsatte ende med benene over kors. Carl så kærligt på Minh som rødmede sødt jo længere tid Carl kiggede på hende.

Carl talte.

"Nå Minh, er det ydmygende at ligge på den måde? Minh nikkede og rystede på hovedet samtidig. Hun så spændt på Carl.

"Hvor er de bedste steder at kilde en lille pige?"

"Hmrrff," sagde Minh. Andet kunne hun ikke sige fordi hun havde et stykke tape for munden.

"Det var ikke noget godt svar Minh, men så må vi finde ud af det på en anden måde. Er det her?"

Carl satte en finger lige på Minhs numsehul så Minh gav et ryk.

"Nogen gange putter man stærk chili i numsen på uartige piger. Det kunne være sjovt at prøve, synes du ikke?"

Minh rystede kraftigt på hovedet. Carl tog fat om Minhs skamlæber med to fingre.

"Her er også et godt sted. Når piger kommer i fængsel får de elektrisk strøm på kussen."

Carl kunne mærke at Minhs kusse blev spændt og dirrende og fugtig, mens han talte, og han gav sig god tid inden han førte en negl langs sprækken til han ramte klitoris. Det rykkede i Minh. "Her er også et godt sted," sagde Carl.

"Hvad er piger mest bange for Minh?."

Carl nappede Minhs kusse med to fingre "Nåle i klitoris, Minh. Har du hørt om det?"

Minh gispede.

Carl holdt en lille kniv op for øjnene af Minh. "I

gamle dage fik slavepiger skåret klitten af. Jeg tror du skal have klitten skåret af.”

Carl trykkede knivspidsen mod Minhs klitoris, så Minh næsten troede at Carl ville skære den af. Det gjorde Carl selvfølgelig ikke. Han flyttede sig blot nærmere og stak forsigtigt sit pikhovede ind i Minhs kusse. Minh blev glad hun da mærkede Carls kontrollerede udløsning. Hun forestillede sig at Carl var en ond børnelokker som voldtog hende og pinte hendes klitoris.

Da Carl havde fået udløsning frigjorde han Minh. De lagde sig tæt sammen og faldt i søvn.

Kapitel 11

Minh knælede på en pude på gulvet med hænderne bundet på ryggen og anklerne bundet til håndleddene. Carl spiste, og engang imellem puttede han et stykke pizza i munden på Minh. Minh fandt det cool at få mad på den måde, og Carl lovede hende smæk hvis hun ikke åbnede munden. Det blev til 24 gange inden måltidet var forbi. Minh blev lagt på køkkenbordet med ansigtet nedad. Carl administrerede spankingen, idet han holdt Minhs hænder med den ene hånd og slog hende med den anden. Slagene var ikke hårde, men Minh vred sig under de 24 slag. Minh brød sig ikke rigtigt om at blive spanket. Hun kunne bedre lide at være bundet og tvunget til at sutte på Carls pik, og

hun elskede når Carl gav hende smæk på kussen.

Kapitel 12

Minh lå i en kasse. Det var en særlig kasse som Carl havde fremstillet. Den var af træ og meget smal. Minh lå med armene over hovedet. Kassen var så smal, at den klemte om hendes bryst og holdt hendes arme fast, så hun ikke kunne få dem ned. Kassens anden ende sluttede tæt om Minhs mave. Halvdelen af Minhs mave og hele hendes underliv samt ben lå uden for kassen. Carl lagde låget på kassen. Nu var det kun Minhs underkrop og ben som kunne ses.

Minh fnisede. Det lød hult og ikke ret højt inde fra kassen. Da Carl tog fat på at kilde Minh, blev hendes fnisen til høje hvin. Minh kunne overhovedet ikke vrikke med overkroppen, men hendes ben, mave og kusse var helt frie, og hun sprællede! Når Carl kildede hende på inderlårene, klemte hun benene sammen indtil Carl kildede hende på hofterne og maven, så hun kastede lårene ud til siden, hvorefter Carl straks greb hende om kussen. Sådan blev det ved længe. Carl kunne gøre, hvad han ville med Minh, og bagefter sagde Minh at det var den bedste kildetortur hun havde prøvet.

Kapitel 13

Endnu en nat. Flere måltider. Minh vidste, de kun havde en dag tilbage inden hendes mor ville hente hende. Om aftenen fik Minh bind for øjnene og

hænderne bundet på ryggen. Derpå gav Carl hende en bred rem under armene. Han hejsede Minh op så hun stod på tæer. Han hejsede også Minhs ene ben op med en rem om knæet så Minh stod på tæer på et ben.

"Du svæver," lo Carl, mens Minh langsomt drejede rundt. Hver gang hun drejede forbi Carl kildede Carl hende på inderlårene lige ved siden af kussen.

"Nu skal du høre en historie, Minh," sagde Carl. Han greb Minh om nakken med den ene hånd. Den anden hånd lagde han mellem Minhs spredte ben og holdt om hendes kusse. "Du er en lille arabisk slavepige. Der sidder fem gamle arabersheiker og kigger på dig. De venter på at jeg piner din kusse."

Minh blev våd i kussen ved tanken om at fem gamle sheiker så på at hun blev pint. Carl åbnede Minhs shorts så han kunne se kussen. Hver gang Minh drejede forbi Carl, knipsede Carl hende på kussen og gav hende et lille skub så hun drejede videre.

"Den rigeste af araberne har lige købt dig, Minh. Han er en rigtig børnelokker som vil kilde din kusse hver eneste dag, hvad synes du om det?"

Minh fnisede højt. Carl lod Minh dreje en halv time før hun blev sluppet fri.

Carl bestemte at der ikke skulle være flere bindelege. Minh blev lidt skuffet, men Carl sagde at sådan var det, når en god tid sluttede: Familie, pligter, skole og ansvar var lige så vigtige som leg. Minh

forstod det og gav Carl ret.

Om morgenen var der to timers karateundervisning, inden Minh blev hentet af sin mor. Minh var lidt ked af det, men Carl opmuntrede hende ved at sige, at hun helt sikkert var den pige i byen, som havde leget mest bindeleg i ferien. Det morede de sig begge to over.

Da Mai Kim ankom, løb Minh hende i møde og sludrede ivrigt om hvor sjovt det havde været at spille computer, lave karate, se film og læse historier.

Kapitel 14

"Hvad skal vi lave i dag? spurgte Minh en dag da hun som sædvanlig besøgte Carl. Men Minh smilede ikke som hun plejede.

"Hvad laver vi hver gang, du besøger mig? Jeg binder dig, og kilder dig ."

"Ikke rigtigt. Du gør det ikke rigtigt."

"Hvad mener du med 'ikke rigtigt'?"

"Det er ikke rigtig tortur. Du gør det ikke rigtigt."

Minh blev ved med at vende tilbage til ideen om at gøre det 'rigtigt', og Carl indså han måtte gøre noget for ikke at skuffe Minh.

"Okay, Minh, hvis du virkelig vil, kan du godt få lov til at prøve rigtig tortur. Er du sikker?"

Minh nikkede.

"Jeg er nødt til at forberede det. Næste gang du skal være her nogle dage, er det alvor."

Det accepterede Minh, og de talte ikke mere om det, men det næste stykke tid var deres kildelege ikke så spændende som tidligere, indtil Minh en dag meddelte: "Kim skal arbejde i weekenden, må jeg sove hos dig?"

"Naturligvis," svarede Carl.

Mere blev der ikke sagt.

Kapitel 15

Da Minh ankom planmæssigt til Carls hus den efterfølgende lørdag, var Carl var ikke hjemme, men døren stod åben. Minh gik ud i køkkenet som hun plejede. Der stod friskbagt pizza og appelsinjuice på bordet. Minh satte sig og begyndte at spise mens hun ventede på Carl, men pludselig greb en fast hånd hende om nakken så hun ikke kunne vende sig. En anden hånd kom frem med en klud der lugtede af noget mærkeligt. Den kom over Minhs mund, og alt blev sort for hende.

Minh vågnede forvirret. Hun lå i et rum hun ikke havde set før - ikke Carls kælder. Hun lå nøgen og bundet på et smalt bord. En gummibold var klemt ind mellem hendes tænder. En mand i mærkeligt tøj stod ved et andet bord. Han vendte sig om. Det var ikke Carl! Minh havde aldrig set manden før. Han var større end Carl, tykkere, med et rundt, skallet hoved og tykke læber. Han smilede til Minh, men hans smil

var ikke venligt lige som Carls. Hans læber var malet hvide og næsen var rød som på en klovnemaske. Minh kendte den klovn. Det var Pennywise fra Stephen Kings film 'Det Onde'. Pludselig forstod Minh hvad der var hændt; hun var blevet kidnappet af en rigtig børnelokker! Carl havde ikke været hjemme, og en rigtig børnelokker havde sneget sig ind i Carls hus. En voldsom angst jog gennem Minh og gjorde hende våd i kussen. Klovnens åbnede munden. Hans tænder var sorte. Lyden fra hans læber, var læspende.

”Goddag min lille ven. Jeg elsker små børn. Du hedder Minh,” læspede klovnens og greb om Minhs kusse. Minh gurglede af angst bag gummibolden.

”Du skal svææve, Minh. Alle mine børn svææver.”

Klovnens satte nogle ledninger på Minhs skamlæber. Minh kom i tanke om den tegnefilm, Carl havde vist ham med piger, der fik tortur. Nogle af pigerne havde fået elektriske stød på kussen. Det var det klovnens ville gøre.

”Du skal bare ligge stille Minh, så svææver du.”

Men Minh kunne ikke ligge stille da klovnens trykkede på en knap.

”Farvel Minh, du slipper aaldrig væk,” læspede klovnens, og pludselig var han borte. Men de elektriske stød blev ved og værst af alt: Minh var alene. Efter et stykke tid mærkede hun igen den underlige lugt.

Denne gang vågnede Minh på sengen i Carls sove-

værelse. Carl lå ved siden hende.

”Carl ... det var ... Pennywise ... Åh, Carl, jeg troede du var gået, så jeg var helt alene. Jeg blev bange.”

”Tortur er bedst når man er bange,” svarede Carl.

Minh trykkede sig tæt ind til Carl som trak tæppet over dem begge. Lidt efter sov både Minh og Carl.

I lang tid derefter spurgte Minh flere gange Carl om hvad der var sket den dag, hun mødte klovnene Pennywise. ”Det ved jeg ikke,” svarede Carl, ”du må have drømt, du lå og sov da jeg kom hjem.”

Minh troede selvfølgelig ikke på Carl, men opfattede det sådan at Carl havde givet hende en lærestreg om ikke at tænke så meget på rigtig tortur og ikke blande den slags sammen med deres bindelege. Minh accepterede dette synspunkt.

Nogle år senere

Da Minh fyldte tretten år, overbeviste Carl Minhs mor om at hun skulle gifte sig med ham. Familien levede godt sammen, Carl og Kim drev i fællesskab Kims restaurant, og forholdet mellem Carl og Minh var ikke mere hemmeligt.

Carl fandt en dreng der var to år yngre end Minh. Han var en køn, sorthåret, hjemløs dreng der kom godt ud af det med Minh. Han hed Lai Cuong. For Minh blev hun til søde Cuong. Carl kaldte ham sin nevø fra landet, og han blev hurtigt en del af familien.

Børnene gik i skole sammen. De var dygtige og fik gode karakterer, og nu havde Minh en ven hun holdt af. De legede også bindeleg. Carl og Kim bandt børnene lige som Carl havde gjort med Minh, og legede kildelege med dem. Nogen gange var Cuong nøgen, mens Minh så på, og nogen gange blev Minh kildet, mens Cuong så på. Eller begge børn blev klædt af og kildet samtidigt. Der var mange måder at kombinere legene på, næsten i det uendelige.

Minh startede på det lokale universitet, og senere kom Cuong også på universitetet. Efter nogle år flyttede Minh og Cuong til en anden by hvor de levede sammen. Når de besøgte Carl og Kim, talte de tit om hvor sjovt de havde haft det som børn, selv om de ikke mere interesserede sig for bindelege.